sibilia ista sūt lra: vt p cognitionē creaturę veniāt ad cognitionē creatoris. Vel nō mutato sensu ꝓdicto: maiores dicunt cęlum cęli/ respectu inferiorꝝ/ q̃b⁹ pluuiā doctrinę infūdūt. Et licz ipsi minores terra sint: tñ qz spes est vt ꝓficiēdo fiāt cęlū. Et ꝑ intē/ dūt maiores: Jō dixit: Cęlū cęli: ⁊ nō cęlū terrę. Vel de ipso christo pōt legi: qui prę oib⁹ alijs est ⁊ dr/ Cę/ lū cęli. Hic est et fuit: dño. i. ad honorem dñi pris. Vñ dic Job. viij. .f. Ego honorifico pa/ trem meū. Terram au/ tē. i. ecclam: dedit fi/ lijs hominū. i. apłis ⁊ ꝓdicatorib⁹ excolēdā.

Aliter de christo

Al. † dñm

a Nō mortui laudabūt te dñe: nēq; oēs q descendūt i infer/ nū. Sed nos q viuim⁹ bene/ b dicimus † dño: ex hoc nūc et vsq; in seculum.

¶ Alleluia. (CXIIII.

Vel terrā/ sui corpis: dedit/ christ⁹: filijs hoim/ ad comedē/ dū. Matth. xxvj. c. Comedite ex ꝑ oēs. Vel ipsā/ dedit filijs hoim/ ad crucifigēdū. Job. ix. c. Terra data ē i man⁹ ipij. Pro bis aūt oib⁹ laudād⁹ est de⁹. Sz nō a pctōrib⁹/ imo ab illis q̃ sūt in gra: Vñ subdit: a ¶ Nō mortui/ in pctō: b ¶ Laudabūt te dñe: qz vt dr Eccli. xv. c. Nō est speciosa laus i ore pctōris. c ¶ Neq; oēs. i. oēs nō: q descēdūt in infernū. i. in abyssū vitiorꝝ: qz sicut dr Prouer. xviij. a. Pctōr cū venerit i pfundū pctōrꝝ ptēnit. i. nō laudat. Nō illi laudabūt: d ¶ Sed nos/ dic ꝓba/ ānumerās se cū iust⁹: e ¶ Qui viuim⁹/ vita grę nō cl'pę: postea victuri vita glorię. f ¶ Bñdicim⁹ domino. i. lauda/ mus. g ¶ Ex hoc nūc. i. ex hoc ꝓsenti tpe. h ¶ Et vsq; in sę/ culū: qz in sęcula sęculorꝝ durabit laudatio: sic dicit. ꝗ. In sęcu/ la sęculorꝝ laudabunt te.

Ps. 83.

Moraliter * voluit intrare religionē: et dixerunt iuniori q dimittebāt ei totā hereditatem suā/ rñdit: Non bonā ptem facit⁹ mihi/ q̃ vob cęlū accipit⁹ ⁊ mihi terrā datis. Sil'r posset dici dño. Sz nō est ita: qz si partimur dño trā/ ipse partiet nobis cęlū. Eccli. xliij. c. In diuisione sortis da et accipe. Esa. lviij. c. Egenos vagosq; induc i domū tuā. Ibi Glo. Da tectū ⁊ accipe cęlū. Et hęc oia oportet nos facere/ dū tps habem⁹. s. dū viuim⁹. Venit em̄ nox q̃n nō licz opari. s. i morte: Vñ subdit: a ¶ Nō mortui: ad lrā z/ laudabūt te. i. nō faciēt opa meritoria/ ad laudē tibi/ ad meri/ tū sibi. c ¶ Neq; oēs q descēdūt i infernū. Vñ Eccs. ix. c. Quōcūq; pōt man⁹ tua instāter opare: qz nec op⁹ nec rō nec scia nec sapia est apud inferos q̃ tu ꝓperas. d ¶ Sed nos q viui/ m⁹ bñdicim⁹ dño. Ps. Laudabo dñz i vita mea. i. dū viuo i ꝑ corpe: vel i vita mea. i. bñ viuā. Et ꝑ erit laus et⁹. Esa. xxxviij. d. Viuēs viuens ipse ꝓfitebit tibi: sic ⁊ ego hodie/ viuēs. s. vita naturę: ⁊ viuēs vita grę. Et q̃ in hac duplici vita incipit eū lau/ dare pseuerāter/ laudabit eū intermiabilit in tertia vita. s. in vita glę. Vñ i ꝑ dicit: g ¶ Ex hoc nūc: q̃. s. laudam⁹ eū in vita na/ turę/ ⁊ i vita grę: h ¶ Et vsq; i sęculū/ futurū: q laudabim⁹ eū i vita glię. Et i Esa. qñ dixit: Viuēs viuēs ⁊c. subiūxit de tertia vita/ dicēs: Dñe saluū me fac ⁊ psalmos nros cantabim⁹ cūctis dieb⁹ vitę nrę i domo dñi. s. i illa domo nō manufacta i cęlis: vt dr. ij. Cor. v. a. In q̃ māsiōes multę st: vt dr Job. xiij. a. De q̃ ꝗ. Beati q̃ habitant i domo tua dñe/ in sęcula sęcl'orꝝ laudabūt te. Ad quā domū ⁊ laudē nos pducat dñs christ⁹ laudādus in sęcu la sęculorꝝ: Amen.

Ps. 145.

Ps. 83.

¶ Expositio Ps. CXIIII.

Dilexi ⁊c. Titul⁹. Alla. Hoc titulo inuitat ad laudē dei: q̃ ⁊ dignitas operꝝ ⁊ pciū ē laborꝝ. Dignitas operꝝ ē i via: Nullū em̄ op⁹ dignū est nisi ad laudē dei referat. Preciū laborꝝ ē i patria. i. ꝗmiū. Et sic bñ ꝓtinuat ꝗcedēti psal mo: i q̃ de dei laude actū ē: ⁊ i fine psalmi ō vtraq; laude. s. vię ⁊ patrię explssū ē/ cū dixit: Bñdicim⁹ dño ex ꝑ nūc ⁊ vsq; i sęculū. Mod⁹. Bipart⁹ ē psalm⁹. Primo ꝓba tanq; ouis q̃ errauerat reportat⁹: sic habet Luc. xv. a. Et tāq; fil⁹ ꝓdig⁹ q̃ pierat iuēt⁹: vt ibidē. g. habet: de ista reductōe ō vitq̃s ad ꝓtutes grās agit. Secūdo reductionē de hac pegrinatiōe ad requiē patrię ꝓcat: ibi: O dñe. Et ꝓmo pōt exponi allegorice de ecclia generali ꝑ ꝓma ps/ vt sic dicat: i Dilexi. Nō dicit q̃d: qz nihil ē diligēdū nisi de⁹/ aut ꝓt deū. Ecclia aūt nō diligit amore mercēnario. s. ꝓ bonis ꝓsērib⁹/ sic ipfecti: sz spe boni futuri: Vñ dic: k ¶ Qm̄ exaudiet dñs vocē orionis meę. Loq̃t q̃si in tpe añ incar/ nationē: i q̃ dñs adhuc erat exauditur⁹: Nōdū em̄ adhuc exau/ dierat vocē ecclię. i. cōgregratiōis bonorꝝ/ q petebāt christi ad/ uētū. Sic g̃ legēdū ē: Exaudiet vocē ⁊c. supple petēt⁹ chri/ sti aduentū. Vel loquit etiā post aduētū/ ⁊ dic: Qm̄ exaudi/ et vocē orionis meę/ postulāt⁹ ękna. Et ꝑ spero: o ¶ Quia iā/ inclinauit aurē suā mihi/ mittēdo filiū suū in carnem ad passionē ꝓ me. Ro. viij. f. Qui etiā ꝓpio filio suo nō pepcit: sz ꝓ nob oib⁹ tradidit illuz: quō etiā cū illo non oia nob donauit. q ¶ Et/ in hac spe/ i dieb⁹ meis. i. i tpe grę: ō q̃. ij. Cor⁹ vj. a. Ecce nūc tps accę ptabile: ecce nūc dies salut⁹. r ¶ Inuocabo/ in/ tus vocabo: vl' intēse vo cabo dñm. Et necesse habeo iuocare: qz/ s Circūdederūt me/ vndiq; t ¶ Dolores mortis. i. tribulatiōes q̃ vsq; ad mortē corporꝝ mēbra ecclesię. s. sctōs martyres inuaserūt: ⁊ adhuc q̃tidie nō cessāt: qz ecclesia est nauis petri in medio

Al. † exaudiu it

Al. † depcatiōis

Al. † inuocaui

Vel de christo allegorice pōt legi. Dilexi/ dicit christus. i. me diligere ostēdi. Quid/ ⁊ vbi se diligere ostēdit? In passiōe ostē/ dit se diligere deū patrē ⁊ hoiem: qz passus est vt deo patri obe diret: ⁊ vt hominē redimeret: q̃d vtrūq; ex dilectiōe fuit. De ꝓ/ mo/ Job. xiij. d. Sed vt cognoscat mūd⁹ qz diligo patrē: sup/ ple moriar. Unde Glo. interliñ. q. d. Cur ergo morieris si non habes peccatū? Quia pater mandauit. De secūdo Job. xv. b. Maiorē dilectionē hz nemo q̃ vt aiaz suā ponat q̃s ꝓ amicis suis. Passus ē g̃ christ⁹ ex vi dilectiōis: sz i spe resurrectiōis. Vñ addit: k ¶ Qm̄ exaudiet dñs vocē orionis meę/ ꝓ resur/ rectiōe depcātis. Et hoc scio: o ¶ Quia/ iā/ inclinauit aurē suā mihi/ audiēs me i his q̃ postulaui ab eo: Sic in resuscitati/ one laçari: ⁊ in alijs. Vñ Job. xj. e. dixit: Pr̄ grās ago tibi/ qm̄ audisti me: ego aūt sciebā: qz sp me audis. q ¶ Et/ ideo/ in die/ b⁹ meis. i. in tpe vitę meę corpalis: quā de volūtate mea tpalē assumpsi: r ¶ Inuocabo/ deū patrē. Et merito: qm̄ s ¶ Cir/ cūdederūt me dolores mortis: ad lrāz. Threñ. j. d. Attē/ dite et videte

Allegorice de christo

i ¶ Dilexi ⁊c. Moraliter/ potest legi eodez modo de viro iu/ sto: sicut allegorice lectum ē de ecclia. Sed aliquātulū diffusi⁹ ⁊ aperti⁹ ꝓseqmur. Dilexi/ dicit iust⁹: ⁊ hoc est ꝓprīū iusti: qz vt dr Cant⁹. j. b. Recti diligūt te. Matth. xxij. d. Hoc ē ꝓmū ⁊ maximū mādatū. s. diligere deū. Vñ cū diligere sine determi/ natiōe ponit/ de dilectione dei intelligit. Et sicut nō exprimit q̃d diligēdū sit: ita nec exprimit q̃re ꝓncipalr diligend⁹ est de⁹. s. ꝓt suā bonitatē. Sz duas cās motiuas ⁊ añcessorias ponit. s. spes de futuro bono: et recordatio ō ꝗterito. De ꝓma cā dicit: Qm̄ exaudiet dñs vocē orionis meę. De scda addit: Quia i/ clinauit aurē suā mihi. Dic g̃/ k ¶ Exaudiet. i. ad eritū au diet: In q̃ notat pseuerātia orionis: q̃ ncēia ē. Luc. xj. b. Si pse/ uerauerit pulsās: dico vob/ etsi nō dabit illi surgēs eo q̃ amic⁹ ei⁹ sit: ꝓt ꝓbitatē tñ ei⁹ surget: ⁊ dabit illi. Jaco. v. d. Multū valet depcatio iusti assidua. l ¶ Dñs/ q̃ pōt dare: m ¶ Vocē/ Ecce magꝝ ꝓsolatio q̃ dñs etiā vocē orionis exaudit: Ergo multo fort⁹ deuotionē cordis. n ¶ Orionis meę/ dicit vir iust⁹. Job. ix. f. Scim⁹ qz pctōres de⁹ nō audit. Q̃d tñ itelligendū ē qñ ꝓ aliq̃s orāt. Qñq; em̄ de⁹ audit pctōrē/ sibi ꝓsiuenia ⁊ miscōiā po stulātē. Vñ ⁊ sbdit: o ¶ Quia inclinauit aurē suā/ suę miscōię: p ¶ Mihi/ i pctis iacēti: sz tñ surgere volēti ⁊ miscōiā būilit po/ stulāti. Inclinatio em̄ dñi nihil aliō ē q̃ sua ꝓdescēsio. Mra aūt inclinatio/ ē nra hūiliatio. Si g̃ nos inclinem⁹ ꝓ hūilitatē: ⁊ ipse se inclinabit nobis. Vñ petebat. ꝗ. Inclina dñe aurē tuā ⁊ exaudi me: qm̄ iops ⁊ paup sū ego/ Ecce hūiliatio. Hęc g̃ ꝓdicta ad se inuicē ꝓsequēt ordine retrogrado: qz em̄ iā dñs exaudiuit hoiez: sperat q̃ adhuc exauditur⁹ sit. Et ꝑ duo sūt motiua ad dei dile/ ctionē. Et ꝓt hęc oia ꝓfidenti⁹ orare debet ⁊ pseuerāti⁹: Vñ ⁊ addit: q ¶ Et i dieb⁹ meis iuocabo. i. q̃diu vixero. Hoc ē qd. ꝗ. dixim⁹: Si pseuerauerit pulsans ⁊c. Et necesse habeo in/ uocare. i. int⁹ vocare deū: qz exteri⁹/ s ¶ Circūdederūt me do lores mortis ⁊c. sic sup de ecclia expositū ē. Vel/ dolores mortis/ sūt infirmitates ⁊ miserię hūanę/ q̃ nob inflictę sūt ꝓt mortē pcti ꝓ mox parētū: ⁊ nos ad mortē corpis ducūt. Vel ꝓ dolores mort⁹/ carnalis ꝓcupiscētia intelligit: q̃ ad lrāz mor

Moraliter de viro iusto

Ps. 85.

Luc. 11. b.

# Psalmus

Allegorice de ecclesia

nauis petri in medio mari huⁿ ſeculi fluctibⁿ vndiq; ꝓberata. Nec ſolũ tribulatiõibⁿ circũdat/q̃ corpa pſequũt:ſz ⁊ tẽptationibⁿ q̃ aiabⁿ inferũt. Vñ addit: a ¶ Et picula inferni inuenerũt me. Tẽptationes dicũt picula iferni:qz ĩ tẽptatione ẽ piculũ/ne aia p ꝓſenſũ obligek ad ifernũ. Sz tñ dñs cuſtodit nauiculã petri.ſ. ſponſã ſuã ecclesiã in ꝶ piculo vt non pericliteꝯ: ſicut dixit petrus/ Lucꝯ.xxij.c. Simõ/ecce ſathanas expetiuit vos vt cribzaret ſicut triticum:ego autem rogaui ꝓ te/vt nõ deficiat fides tua. Dicit aũt eccl̃ia: Inuenerũt me/ q̃ſi nõ ego ea. Reprobi em̃ inuenĩũt iſta picula:qz quẽrũt occaſiones peccati. Illud em̃ nõ dicit inuẽtũ/qõ licz habeak ꝑus/nõ q̃rebak:ſic habek in Ouidio: Sed nõ inuẽta reperta es. Electi aũt eccl̃ie filij nõ quẽrũt occaſiões pctõr/in q̃bus ſunt picula inferni:ſed q̃rũt tribulatiões/in quibⁿ eſt via paditi. Vñ ⁊ ſubdit: b ¶ Tribulationẽ ⁊ dolorẽ inueni: q̃ſi q̃ſiui ⁊ inueni. Et vt nõ deficerẽ: nomẽ domini inuocaui.

Al. ferue

a et picũla iferni iuenerũt me.
b Tribũlationẽ ⁊ dolorẽ iuẽni:
c et nomẽ dñi iuocaui. O dñe
d liberã aiam meã miſericors
e
f
g
h
i
k dñs ⁊ iuſtⁿ: et deⁿ nr̃ miſereꝯ.
l Cũſtodiẽs puulos dñs: hũ
m liaꝯ ſũ ⁊ libauit me. Cõuer
n tere aia mea in rẽquiẽ tuam:
o
p
q
r

Allegorice de christo

* dite ⁊ videte ſi ẽ dolor ſic̃ dolor meⁿ. a ¶ Et picula inferni inuenerũt me. i. hoies q̃ erãt ĩ piculo ne ad infernũ trahere/nt ꝓ poteſtatẽ diaboli: inuenerũt me: Sic̃ Andreas/ Job. j.ſ. Inuenimⁿ meſſiã. Latro etiã q̃ erat ĩ piculo inferni/iuenit eũ ĩcruce: Lucꝯ.xxiij.ſ. Illi etiã q̃ erãt ĩ limbo iferni inuenerũt eũ: qz deſcẽdit ad ifernũ vt eos extraheret. Zach.ix.c. In ſanguie teſtamẽti tui eduxiſti vinctos de lacu in q̃ nõ ẽ aq̃.i.ſenſibilis pena. Et ne q̃s crederet q̃ tribulationẽ mortis inuitⁿ ſuſtinuiſſet/ addit: b ¶ Tribulationẽ ⁊ dolorẽ iueni: qz eã.ſ. veni quẽrere in ĕra/nõ coactⁿ: ſz volũtariⁿ. c ¶ Et/in tribulatiõe illa/nomẽ dñi/patris/inuocaui/dicẽs: Matth. xxvvij.ſ. Heli heli lãma açabtani.

Moraliter de viro iusto

* tẽ accelerat ⁊ iducit/⁊ viuẽtẽ hoiez affligit. Vñ Eccl̃i.xxxj.c. Vigilia ⁊ cholera ⁊ tortura hoi infrunito: Hoc ẽ de gula. De luxuria aũt.j.Corꝯ.vj.d. Qui fornicak ĩ corpⁿ ſuũ peccat. a ¶ Et picula iferni iuenerũt me.ſ. picula auaricię: q̃ dr̃ ifernⁿ: qz ĩſatiabilⁿ ẽ. Prouer.xxvij.c. Infernⁿ ⁊ pditio nũq̃ repleꝯ: ſilr̃ ſenſus hoiz iſatiabiles. Laquei etiã auaricię dicũt picula iferni: qz multos ad infernũ trahũt.j. Timoth.vj.b. Qui volũt diuites fieri/incidũt ĩ tẽptationẽ ⁊ ĩ laqueũ diaboli: ⁊ ĩ deſideria mlta inutilia ⁊ nociua: q̃ mergũt hoies ĩ interitũ ⁊ pditionẽ. Hoc de ſe potuit dicere dauid: ⁊ q̃libet diues poteſt ſilr̃ dicere: et picula inferni inuenerũt me. Stultⁿ q̃ eſt q̃ ꝓpt trãſitorias diuitias piculis iferni ſe exponit. Eccl̃i.iij.d. Qui amat piculũ ĩ illo pibit. Hec ſolũ in diuitiis ẽ piculũ de futuro: ſz ⁊ afflictio ĩ p̃ſenti: Vñ addit: b ¶ Tribulationẽ ⁊ dolorẽ iueni.ſ. tribulationẽ corporis ⁊ dolorẽ cordis: q̃ inueniunt ĩ diuitiis. Hec mirũ: qz diuitię ſt̃ ſpinę/⁊ pũgũt corpⁿ laboze/⁊ cor dolore. Eſt em̃ labor ĩ acq̃rẽdo ⁊ cuſtodiẽdo/timor ĩ poſſidẽdo/ dolor ĩ amittẽdo. Vl̃ de q̃libet etiã iuſto exponit: b ¶ Tribulationẽ/ corpis exteriorẽ. c ¶ Et dolorẽ/cordis interiorẽ. d ¶ Inueni.i.ꝓ bona iuentiõe reputaui. Job.vj.b. Hęc mihi ſit ꝓſolatio vt affligẽs me dolore nõ parcat. Greg⁹. Sãcti pęnas tpales libẽtⁿ tolerãt: qz ꝓ eas ęternas euadere nõ dubitãt. Ipſe aũt pęnę ⁊ tribulatões cogũt hoiez ad deũ refugere ⁊ clamare: Vñ ſ̃bdit: e ¶ Et nomẽ dñi i
Ps.17. uocaui.ſ̃. In tribulatiõe mea iuocaui dñz ⁊c. Bonũ ẽ aũt iuocare: qz Joheꝯ.ij.g. Omis q̃cũq̃ iuocauerit nomẽ dñi ſalⁿ erit.

Ps.105.
- Ab anteriori/per cõtẽptũ ęternor. Ps. Pro nihilo habuerũt eũ.e. Facti ſunt retrorſum ⁊ nõ in ante.
- A poſteriori/ꝓ amore ĕrenor. Hiere. (rũt ĕrã deſiderabilẽ. vij.
- A dextris/ꝓ ꝓſperitatẽ blãdientẽ. Prouer.j.d. Proſperitas ſtultorũ perdet eos.
- A ſiniſtris/per aduerſitatẽ frãgentẽ. Job.xxxvj.c. Caue ne declines ad iniq̃tatẽ: hanc em̃ cępiſti ſequi poſt miſeriã. Et Prouer.vj.d. Furak vt eſurientẽ impleat animã.
- A ſupiori/ꝓ p̃ſumptionẽ ꝯ impunitate. Eccl̃ęcl̃.xij.f. In longũ differenk dies ⁊ peribit omis viſio.
- Ab inferiori/per deſperationem de venia. Geñ.iiij.b. de cain qui dixit: Maior eſt iniquitas mea q̃ vt veniam merear.

Peccata circũdãt

Secunda pars f ¶ O dñe. Secunda ps: vbi reductionẽ de hac pegrinatiõe ad requiẽ patrię ꝓcak tã eccl̃ia q̃ chriſtⁿ q̃ vir iuſtⁿ. Sed qz expoſitio allegorica de eccl̃eſia parũ differt a morali de viro iuſto: Ideo nõ oportet eã pſeq̃:ſz tm̃ allegoriã de chriſto pſeq̃mur. Supr̃ dixit chriſtⁿ ĩ paſſiõe ꝓſtitutⁿ: Tribulationẽ et dolorẽ inueni.ſ. in paſſiõe: et nomẽ dñi inuocaui: ſic.ſ. dicẽs: O dñe/pr̃ g ¶ Libera aiaz meã: ſcz a morte: vl̃ vt nõ moriar: ꝓm q̃ ex ſẽſualitate petijt/ Matth.xxvj.d. Transeat a me a me calix iſte. Et.ſ̃. Erue a fra mea deⁿ aiz meã. Vl̃ vt ĩ morte nõ detinear: ſic̃ .ſ̃. ex rõne petijt: Dic aię meę/ſalⁿ tua ego ſũ. Et alibi dixit: Nõ derelinq̃ſ aiaz meã ĩ inferno. Et hoc vltimo mõ verⁿ exponit q̃ ꝶ dr̃. Q̃ notak: qz nõ dixit: libera corpⁿ: ſed/libera aiaz meã. Vñ ⁊ patiẽs in corpe dixit/ Lucꝯ.xxiij.g. Pak ĩ manⁿ tuas cõmẽdo ſpm̃ meũ.q.d. corpⁿ dedi ⁊ expoſui crucifixorib⁹: ſz ſpm̃ tibi cõmẽdo. Et q̃ſi ad diſcipl'os vel ad matrẽ q̃ ſtabat iuxꝯ crucẽ eⁿ dic̃: i ¶ Miſericors dñs.q.d. nõ dubitetis: o tu mater ⁊ o vos diſcipuli: qz dñs pak liberabit me: qz ipſe/dñs/pr̃ eſt miſericors: vñ reſpiciet miſeriã ⁊ dolorẽ meũ. l ¶ Et iuſtⁿ. Vñ/qz ſine meritis meis ſuſtineo paſſionẽ ⁊ ĩgnominiã: ſuſcitabit me ad requiẽ ⁊ gloriã. Nõ tm̃/miſericors/habitu vel affectu: ſz/ m ¶ Et deus nr̃ miſereꝯ/effectu. Vñ de liberatiõe mea certⁿ ſũ: qz tã de miſcõia q̃ de iuſticia eſt ipſe dñs pater: o ¶ Cuſtodiẽs paruulos.i. hũiles: Ego aũt p ¶ Hũiliaꝯ ſũ/et iõ: liberauit me.i. liberabit. Ponẽdo aũt p̃teritũ ſe certũ eſſe oſtẽdit. Hoc ẽ qõ dic̃ apl's Phil.ij.a. Hũiliauit ſemetipſũ/factus obediens vſq̃ ad mortẽ: mortẽ aũt crucis: ꝓter qõ ⁊c. Certⁿ q̃ de liberatiõe ſua alloquik aiam ſuã et cõſolak/dicens: q ¶ Cõuertere aia mea/de laboze ⁊ dolore: r ¶ In requiẽ tuã. Hoc ꝓprie ſoli aię chriſti cõuenit: qz ęternа requies

Moraliter viro iuſto

a ¶ Moraliꝯ/dicit vir iuſtⁿ ſuſpirãs ad patriã cęleſtẽ: f ¶ O dñe libera aiaz meã/de corpe mortꝯ huⁿ: vbi ſic̃ ĩ carcere tenek. Sic dicebat apl's/Ro.vij.d. In fęlix ego hõ q̃ſ me liberabit ꝯ corpe mortꝯ huⁿ? Et q̃ſi cõgratulãs alijs iuſtis/dic̃ ſe ſecuꝯ eẽ ꝯ liberatiõe ⁊ ꝯ deductiõe ad patriã: qz/ i ¶ Miſericors dñs ⁊ iuſtⁿ: Hoc ſciũt oẽs. Sz ex ꝶ ꝓfidit vir iuſtⁿ: q̃.ſ̃. dixit ſe tribulationẽ ⁊ dolorẽ ſuſtinere: et ꝶ reputat ſibi fieri ex iuſticia dei: q̃ eũ ꝶ ꝓ delicꝯ caſtigat. Idẽ q̃ ẽ ac ſi dicat: ꝶ q̃ dñm ſcio iuſtũ eẽ ⁊ miſericordẽ: ⁊ q̃ tã iuſticiã eⁿ ĩ mea caſtigatiõe exploz: ſecuꝯ me facẽ ꝯ miſcõia/q̃ liberaboz/⁊ ad reqęz ĩtroducar: qz ⁊ hipſũ q̃ ꝶ corrigit/miſcõia ẽ: Vñ addit: m ¶ Et deⁿ nr̃ miſereꝯ. Augⁿ Magna miſcõia ẽ in p̃ſenti miſcõiã nõ ꝓſeq̃.ij. Machab.vj.c. Stati vltiões adhibere magni bñficij indiciũ ẽ. Heb.xij.b. Flagellat oẽm filiũ quẽ recipit. Notãda aũt ſũt ſingl'a ꝓba/cũ dic̃: f ¶ O dñe/exp̃mit ꝓfeſſio ſuiturꝯ: q̃ꝯ nõ põt dicere q̃ fuit mãmonę: qz nemo põt duobⁿ dñis ſuire. g ¶ Libera/Ecce ꝓfeſſio ifirmitatꝯ ⁊ captiuitatꝯ. h ¶ Aiaz meã: nõ dic̃ corpⁿ/Ecce ꝓfeſſio ĩmortalitatꝯ aię. Matth.x.c. Aiaz nõ pñt occidere. i ¶ Miſericors/ĩ creãdo. Hoc ꝑ manicheos: q̃ dicũt deũ malũ ẽ: et duo ponũt p̃ncipia: k ¶ Dñs/ĩ gubernãdo ⁊ p̃cepta dãdo. l ¶ Et iuſtus/ĩ puniẽdo: ꝑ origeniſtas: q̃ dicũt etiã dęmones ſaluãdoſ. m ¶ Et deⁿ nr̃/caruẽ nr̃az ſumẽdo: ꝶ ꝑ arrianoſ. n ¶ Miſereꝯ/errãtẽ reuocãdo ⁊ pęnitẽtẽ r̃cipiẽdo. Hoc ꝑ catharoeſ: q̃ veniã negãt. Nec ſolũ ſic miſereꝯ: ſz ⁊ cuſtodit. Vñ ſeq̃t: o ¶ Cuſtodiẽs puulos dñs.i. hũiles: q̃ ſe cuſtodię eⁿ cõmittũt.j. Pe.v.b. Hũiliamĩ ſub potẽti manu dei: oẽz ſollicitudinẽ v̄raz ꝓjciẽtes ĩ eũ: qm̃ ipſi cura ẽ de vob. Prouer.ix.a. Si q̃ſ puulⁿ ẽ veniat ad me. Et qz ſic cuſtodit hũiles: p ¶ Hũiliaꝯ ſũ: ⁊ ipſe liberauit me/a laq̃is diaboli. Vñ ⁊ ĩ vita beati antonij vl̃ mauri dr̃/q̃ oñſi ſũt ei laq̃i multi: ⁊ ſtupefactⁿ q̃ ſiuit: Dñe q̃s euadet oẽs iſtos laq̃os? Et rñſũ ẽ ei. Sola hũilitas. Cũ aũt liberatⁿ ẽ hõ a pcis: tũc dz vacare deo ⁊ ſibi: Vñ bñ addit: q ¶ Cõuertere aia mea ⁊c.i. tota mẽte ⁊ toto deſiderio verte te ad deũ ꝓtẽplãdũ/q̃ ẽ reqes tua: extra quẽ nõ ẽ quies. Eccl̃i.xxiiij.a. In oib⁹ requiẽ q̃ſiui: ſupple/⁊ nõ iueni: et ideo ĩ hereditate dñi mo/

* raboz.i. in deo

Anagogice ꝯ iuſtⁿ moriẽtib⁹

Iſti aũt tres vltimi ꝓl⁹ magꝯ ꝓprie poſſũt exponi anagogice ꝯ ipſis iuſtⁿ moriẽtib⁹ morte corpis: q̃ tũc pñt dicere:. q ¶ Cõuertere aia mea i requiẽ/ekna s ¶ Tuã.i. tibi patã. Apoc̃.xiiij.c.

* Beati mortui

na reges ꝓprie sua est: tñ ibi intrauit p artã viã passiõis: sic dicit Luc. xxiiij. d. Oportuit christũ pati ⁊ ita intrare in gloriã suã. Ergo ꝗm qd dic beat⁹ Bern. quõ sine passiõe ⁊ tribulatiõe intrabit hõ in alienã: vel nõ in suã: Dico/ Cõuertere/ o oia. i. sic cũ corpe vtere i illã requiẽ. Et b/ a Quia dñs bñfecit tibi/ dans tibi potestatẽ hãc vt ad corp⁹ reuertaris: ⁊ cũ eo in requiẽ conuertaris. Et q̃si ds q̃ret: O tu christe q̃re ita dicis aiẕ tuẕ: subdit: b Quia eripuit aiam meam de morte. i. eripiet. Et c Oculos meos a lachrymis: q̃s fundo in passione ꝓ pctis hũani generis. Heb. v. b. Cũ clamore valido ⁊ lachrymis exaudit⁹ ẽ ꝓ sua reuerẽtia. Illas aũt lachrymas: vt dictũ ẽ: effũdebat ꝓ peccatis hoim nõ ꝓ suis: qz ipse pctm̃ nõ fecit. Vñ addit: d Pedes meos: supple eripuit dñs: e A lapsu/ pcti. Ipse em̃ nõ abulauit p viã pctõrũ: de q̃ in Ps. Fiat via illoꝝ tenebrẕ ⁊ lubricũ: Et ideo placuit deo sp ⁊ placebit. Vñ bñ i baptismo christi patna vox audita ẽ: Hic ẽ filiꝰ meꝰ dilectꝰ i q̃ mihi cõplacui: Mat. iij. d. et Luc. iij. c. Tu es filiꝰ meꝰ dilectꝰ i te cõplacuit mihi. q. d. pr̃ iste filiꝰ meꝰ ñ baptçatꝰ ẽ vt a pctis mũdarek/ sic alij hoies: q̃ ⁊ añ baptismũ placuit mihi: qz semp sine pctõ fuit. Et sic añ: ita ⁊ post ⁊ i ęternũ placebit. Vñ bene addit christꝰ: f Placebo dño/ patri: g In regione viuorũ. s. in cęlo: vbi post ascensionẽ meã ad dexterã eius sedebo.

Ps. 54.

Doraliter * rabor. i. i deo q̃ ẽ hęreditas mea. Job. xvj. g. Hęc locutꝰ sũ vt i me pacẽ habeatis: i mũdo pssuras hẽbitꝭ. Aug⁹. in li. pfessionũ. Inquietũ ẽ cor nr̃m dñe donec pueniat i te. Et mirũ est q̃ cũ oia requiẽ q̃rãt. s. lapis/ auis/ nauis/ fera ⁊c. solꝰ hõ laborẽ q̃rit. Esa. lvij. d. Impij q̃si mare feruẽs qd̃ q̃escere nõ põt. Est aũt magnũ bñficiũ dei/ q̃ dat hoi vt possit q̃escere i ipo. Vñ addit/ a Quia dñs bñfecit tibi. Exo. xvj. f. Videte q̃ deꝰ dederit vob sabbatũ. Et dic Greg⁹. Israꝫ accępit sabbatũ i munere/ ęgypꝰ pcutiẽ muscaꝝ mltitudie. Heb. iiij. a. Quibꝰ iurauí i ira mea si itroibũt i requiẽ meã. Et seqũt: Itaq̃ sabbatismꝰ reliquit ꝓplo dei. q. d. nõ alij. Job. xiiij. d. Pacẽ relinq̃ vobis ⁊c. Istũ versũ ꝓprie põt dicere hõ religiosus: q̃ mũdũ ⁊ diuitias ⁊ delitias/ dei bñficio reliq̃t: vt i solo deo q̃escat. Sz diuites ⁊ mũdani q̃ sęclarib⁹ negocijs iplicati sũt/ possũt dicere: Cõuertere aia mea/ i laborẽ tuũ. Benefecit/ dico/ b Qm̃ eripuit aiaz meã de morte. i. a pctõ: qd̃ ẽ mors aiẕ. Et ꝓ b/ c Oculos meos a lachrymis: q̃s oportet fundere ꝓ pctis. Et quõ vtrũq̃ fiat/ subdit: qz. s. eripuit/ d Pedes meos a lapsu: vt nõ laberer i foueã pcti de via iusticiẕ. Hic ꝓ b/ f Placebo dño i regiõe viuoꝝ. i. in ecclia: i q̃ regnat sup ẕrã corporꝝ ⁊ spirituũ suoꝝ viuentiũ p graz: Mã q̃ labunt/ dño nõ placẽt: sicut dic dñs Hiere. xliij. b. Populus iste dilexit mouere de via. s. iusticia: pedem et domino nõ placuit.

Anagogice * Beati mortui q̃ i dño moriũt: ãmodo em̃ ia dic spũs vt requescãt a laboribꝰ suis: a Quia dñs bñfecit tibi/ te custodiẽdo a pctõ/ ⁊ ad glriã ęternã te vocãdo: qd̃ petit. j. Bñfac dñe bonis ⁊ rectꝭ corde. b Quia eripuit aiaz meã d̃ morte/ quã sez ponit i ęrna vita. j. Corꝭ. xv. g. Absorpta ẽ mors i victoria. Apocꝭ. ij. c. Qui vicerit nõ lędet a morte secũda. c Oculos meos a lachrymis: qz ibi erit gaudiũ interminabile. Apocꝭ. xxj. a. Absterget deꝰ oẽm lachrymã ab oculis eoꝝ: et mors vltra nõ erit. Esa. xxv. Auferet deus oẽm lachrymã ab omi facie. d Pedes meos a lapsu. Statuẽt em̃ tũc sup petrã christũ pedes affectus ⁊ intellectꝰ: Et nõ poterit affectꝰ corrũpi: nec intellectꝰ decipi. Et tũc/ f Placebo dño in regiõe viuoꝝ. i. in cęlo: d̃ q̃. s. Credo videre bona dñi i ẕra viuẽtiũ. Cęlũ aũt dñi dr̃ regio: qz ibi omꝫ erũt reges. Vũdꝰ aũt nõ ẽ regio: sz carcer: nõ solũ hominũ: sed et dęmonũ.

Ps. 26.

Expositio. Ps. CXV.

Credidi. Titulꝰ. Alla. In p̃cedẽti psalmo habitũ est d̃ agone pęnitẽtiũ: In isto habek d̃ pstãtia martyꝝ. Et h̃ duo bñ inuicẽ se sequunt: ꝗm qd̃ dr̃ Exo. xxvj. q̃ sagis cilicinis pelles rubricate supponebank. Hic q̃ ꝓ victoria martyrũ grãs agit: ⁊ deũ laudat in ꝓsona eorũdẽ martyꝝ: qd̃ innuit in titulo. Per h̃ etiã patet intẽtio. s. laudare deũ. Hod⁹. Bipartit⁹ ẽ psalm⁹. Primo i ꝓsona martyꝝ/ bñficia dei sibi facta cõmemorat/ pmittẽdo se ꝓ retributiõe calicẽ bibere passiõis. Secũdo in ꝓsona eorũdẽ se filiũ ecclię ⁊ seruũ dei dic: ibi: O dñe qz ego. Primo q̃ martyr christi ꝓ oibꝰ loquẽs ink bñficia dei/ q̃ ad martyriũ pmouẽt/ fidẽ ponit/ q̃ ẽ fũdamẽtũ. Vñ dic: Credidi. Secũdo ponit pfessionẽ ipsiꝰ fidei/ cũ dic: Propk qd̃ locutꝰ sũ. Tertio patiẽtiã passionũ/ cũ dic: Ego aũt hũiliatꝰ sũ nimis. Dic q̃: h Credidi/ i corde: i Propk qd̃ locutꝰ sũ/ i ore. Vera em̃ fides cã ẽ pfessiõis. Et nõ suffic fides/ nisi qñ oportet seq̃k cõfessio. Ro. x. b. Corde credit ad iusticiã: ore aũt pfessio fit ad salutẽ. Mõ em̃ ẽ salꝰ/ sz magl dãnatio ei/ q̃ licz credat i corde: i ore tñ ꝓpk timorẽ vel erubescẽtiã pfiteri nõ audet. Vñ dic dñs Luc. ix. d. Qui me erubuerit ⁊ ꝗmones meos: hũc filiꝰ homis erubescet cũ venerit i maiestate sua ⁊ pzis ⁊ sctõꝝ ãgeloꝝ. Et qz martyr christi h̃ ipsũ credit qd̃ p̃miũ ẽ pfitẽtibꝰ. et pctm̃ nõ cõfitẽtibꝰ: nõ tm̃ dixit: Credidi et locutꝰ sũ: sz dic/ credidi ꝓpk qd̃ locutꝰ sũ: licz ex hac locutiõe ꝗ me pcitarẽ crudelitatẽ tyrãnorũ infidelitũ: Vñ seq̃k: k Ego aũt hũiliatꝰ sũ nimis. i. mltas tribulatiões ⁊ iiurias passꝰ sũ ꝓpk ꝗbũ dei/ qd̃ credẽs pfitebar ⁊ p̃dicabã. Sz q̃ dic/ ego aũt/ discretiue dz legi. q. d. ego nõ ꝗbũ dei: ꝗm qd̃ dic egregiꝰ martyr ⁊ testis christi apls. ij. Timoth. ij. b. Laboro in euãgelio vsq̃ ad vincula q̃si male opãs: sz ꝗbũ dei nõ ẽ alligatũ. Et dic/ nimis/ ad denotãdã ĩmẽsitatẽ tribulationũ ⁊ tormẽtorũ i q̃bꝰ ex hũana ifirmitate pauebãt scti: q̃ pauor dr̃ excessꝰ mẽtis: d̃ q̃ sbdit: m Ego/ i tãta tribulatiõe pstitutꝰ: n Dixi i excessu meo. i. respiciẽdo i pauore/ ifirmitatẽ meã cogui: Et dixi/ o Omis hõ/ ex se: p Mẽdax/ ẽ. Vel sic/ Dixi i excessu meo. i. ad supnoꝝ ꝓtemplationẽ euectꝰ cogui: Et dixi/ q̃/ omis hõ mẽdax/ ex se: Sic petrꝰ q̃ de se p̃sũpsit/ mẽdax iuẽtꝰ ẽ. Et i h̃ notat hũilitas martyꝝ: qz nihil sibi attribuebãt. Vñ verꝰ ⁊ hũilis martyr q̃si nihil a se hñs/ q̃rit: Quid retribuã dño? Sz añq̃ vltra ꝓcedam⁹: videam⁹ qd̃ ẽ q̃ dic: Omis hõ mẽdax. Põt em̃ obijci: qz. s. dr̃: Perdes oẽs q̃ loquũt mẽdacũ: Et h̃ dr̃: omis hõ mẽdax/ ex q̃ videt seq̃: Ergo oẽm hoiẕ pdes. Solꝰ. Est mltiplex mẽdaciũ. Verbi: de q̃ ẽ illd: Perdes oẽs ⁊c. Est ⁊ mẽdaciũ mutabilitatis: de q̃ dr̃ h̃: omis hõ mẽdax. Sic etiã oẽ tpale mẽdaciũ ẽ. Itẽ pctũ dr̃ mẽdaciũ. Job. viij. f. Cũ loq̃k mẽdaciũ ex ꝓprijs loquit̃ Doralit̃/ pmũ ꝗsũ sic exponit beat⁹ Bern. b Credidi/ sequẽdo ꝗitatẽ ad iusticiã. Et postea/ i Locutꝰ sũ/ pfitẽdo pctã ad salutem. Et/ k Hũiliatꝰ sũ nimis/ ad pfectionẽ. q. d. Ps. In ꝗtate tua hũiliasti me. i. postq̃ ꝗitatẽ cogui ex mea pfidera tione/ hũiliatꝰ sũ. Vñ ex sua mifia ꝓpendẽs alienas/ subdit: m Ego dixi i excessu meo: omis hõ mẽdax. Sic se excedẽs ⁊ ꝗitati adhęrẽs/ seipsũ dijudicat ⁊ neminẽ excipit: vt neminẽ decipiat: sciẽs qz oẽs peccauerũt ⁊ egẽt glria dei: Ro. iij. d. Nec se excipit a mifia/ ne excipiat a miscdia. Vel sic possumꝰ dicere vt dicat pęnitẽs/ b Credidi. s. vtilitatẽ pfessiõis. i Propk qd̃ locutꝰ sũ/ pfitẽdo pctã. Illa aũt vtilitas ẽ remissio pctõꝝ: de q̃ Prouer. xxviij. b. Qui abscõdit scelera sua nõ dirigek: q̃ aũt cõfessus fuerit ⁊ reliq̃rit ea/ miscdiã psequek. Sũt aũt q̃dã q̃ pfitẽk pctã sua ad iactãtiã. Et hęc pfessio nõ ẽ ad salutẽ: sz dz esse i hũilitate cordis: Vñ addit: k Ego aũt/ i pfessiõe mea/ l Hũiliatꝰ sũ: Et h̃/ Nimis. i. valde: qz. s. supbꝰ fui peccãdo: ⁊ deo nõ obediẽdo. Et tõ etiã: qz magnã pęnã merui/ q̃ nõ põt redimi nisi mag̃ pnia. Eccli. viij. b. Hũilia valde spm̃ tuũ: qm̃ vindicta ipij ignis ⁊ ꝗmis. s. ignis gehẽnę: ⁊ ꝗmis pscię. Et de hac supbia põt intelligi qd̃ sequit: m Ego dixi ⁊c. q. d. ita supbꝰ fui q̃ nolui correctionẽ admittere: Sz/ n Dixi i excessu meo. s. i excessu supbię: o Omis hõ mẽdax. i. nlli volui acq̃escere i his q̃ mihi dicebãt faciẽda: ꝗm qd̃ dr̃ Hiere. xliij. a. Cũ cõplesset hieremias loq̃ns ad ꝓplm̃ vniuersos sermões dñi: dixit azarias ⁊ iohãnã et oẽs viri supbi/ dicẽtes ad hieremiã: mẽdaciũ tu loq̃rꝭ. Prouer. v. c. Cur detestatꝰ sũ disciplinã ⁊ increpationibꝰ nõ acq̃euit cor meũ ⁊c. Vel sic/ m Ego dixi i excessu meo. s. in excessu ꝓtẽplationis: de q̃. ij. Corꝭ. v. c. Siue mẽte excedimꝰ deo. Threñ. iij. d. Leuauit se sup se. Ibi cogui ⁊ recognoui: qz dixi q̃ omis hõ mẽdax. i. vanꝰ siue vanitas: quia nõ est in eo ꝗtas ex se. Ro. iij. a.

Allegorice in ꝓsona martyꝝ

Ps. 5.

Ps. 18.



* Est aũtꝰ